

Старонкі гісторыі

«Мінская міліцыя была ўзорнай у Саюзе»

Як у сталіцы змагаліся з пешаходамі-парушальнікамі і лавілі рабавальнікаў

«Я імкнуса, каб кожны начальнік клапаціўся пра сваіх падначаленых».

Беражыце сябе!

ЧЫГУНКА ПАМЫЛКІ НЕ ДАРУЕ

Грамадзяне з-за сабідтай бесклапотнасці становяцца ахвярамі няшчасных выпадкаў

На чыгуныцы з пачатку года назіраецца рост няшчасных выпадкаў. Міліцыя ўжо зафіксавала больш за 100 фактаў траўматызму і гібелі людзей пад коламі цяжкай. Пры гэтым прагнозы праваахоўнікаў несуцяшальны: у летні перыяд здарэнняў можа стаць больш. І звязана гэта, перш за ўсё, з павелічэннем пасажырапатоку ў дызельных і электрычных прыградных зносінах з надзеяй на дачнага адпачынку сезона, а таксама летніх школьных канікул.

У першым паўгоддзі колькасць пацярпелых у выніку няшчасных выпадкаў вырасла амаль на 13% у параўнанні з аналагічным перыядам мінулага года, — канстатуе намеснік начальніка аддзела ўпраўлення арганізацыі забеспячэння грамадскай бяспекі на аб'ектах транспарту падпалкоўнік міліцыі Геннадзь Ворса. — Пры гэтым 53 чалавекі загінулі, 37 траўмаваны і 6 скончылі жыццё самагубствам. Турбуе і тое, што амаль палова ўсіх пацярпелых і загінулых трапілі пад цяжкіх п'янімі.

Самымі распаўсюджанымі прычынамі невыварачанага траўматызму з'яўляюцца перасячэнне чыгуначных шляхоў у неўстаноўленым месцы і парушэнне мер бяспекі пры пераходзе магістралі на пешаходных насіпках. Нярэдка трагедыі

Стоп наркотыкам!

«ІМПАРТ» ДУРМАНУ

Толькі за паўгода канфіскавана больш за 50 кг наркотыкаў і псіхатропаў

Паводле інфармацыі ўпраўлення па наркакантролю і супрацьдзеянню гандлю людзьмі МУС Беларусі, за 6 месяцаў гэтага года ў нашай краіне зарэгістравана звыш трох з паловай тысяч нарказлачынстваў. Больш за 97 працэнтаў з іх непасрэдна звязаныя з незаконным абарачэннем наркотыкаў. З нелегальнага абароту канфіскавана звыш 22 кг наркатых сродкаў і каля 30 кг псіхатропных рэчываў.

Асноўная маса наркотыкаў па-ранейшаму паступае ў нашу краіну з-за мяжы. Нелегальныя пастаўкі ажыццяўляюць міжнародныя арганізацыі злачынчых груп, выкарыстоўваючы складаныя схемы, кур'ераў, транспарт са схованкамі. У гэтым годзе ўжо перакрыты 21 канал транзіту і паставак дурману. Праз тэрыторыю Беларусі ажыццяўлялася кантрабанда амфетаміну, марфюханы і гаішышу ў Расійскую Федэрацыю з краін Еўрасаюза. Асноўнай краінай-пастаўшчыком наркотыкаў і псіхатропаў у нашу краіну непасрэдна для ўнутранага збыту па-ранейшым з'яўляецца Расія, з тэрыторыі якой увозяцца не толькі «традыцыйныя» для гэтага рэгіёна герайн і метадон, але таксама гаішыш, амфетамін і іншыя псіхатропныя рэчывы новага пакалення, якія раней актыўна пастаўляліся з Прыбалтыкі і Польшчы.

Так, у адным з дамоў па вул.

Кальцова ў Мінску барцы з нарказлачыннасцю з Першамайскага РУУС сумесна з супрацоўнікамі спецпадрадзялення па барацьбе з тэрарызмам «Алмаз» падчас правядзення аперацыі на-вышукі мерапрыемстваў па спыненні канала пастаўкі наркатых сродкаў з Расіі ў Беларусь затрымалі 24-гадовага мінчаніна. У яго было знойдзена і канфіскавана 360 г гаішышу. Цяпер маладому чалавеку пагражае да 13 гадоў пазбаўлення волі.

А ў канцы чэрвеня супрацоўнікі ўпраўлення па наркакантролю і супрацьдзеянню гандлю людзьмі УУС Віцебскага аблвыканкама ў ходзе правядзення аперацыі на-

здараюцца і з тымі, хто ляжыць альбо сядзіць на рэйках. Дарэчы, часцей за ўсё няшчасныя выпадкі міліцыянеры фіксуюць у вярчэрні і начны час.

У мэтах папярэджання здарэнняў транспартная міліцыя праводзіць розныя прафілактычныя мерапрыемствы. Найбольш маштабнае з іх — спецаперацыя «Бяспека».

— За пяць дзён у мінулым месяцы мы ўзмацнілі кантроль на 1061 аб'екце чыгуначнага транспарту, — працягвае Геннадзь Ворса, — спынілі 536 парушэнняў ПДР, прыцягнулі надбайнавы адказнасці, затрымалі больш за 200 чалавек у нецвярзым стане. Усяго за няправільны пераход сталевых магістралей пакарана амаль 6,5 тысячы грамадзян.

Аляксандр МАРЧАНКА

Фота Міхайла БЕЛУНІСЬКАГО

вышукі мерапрыемстваў па перакрыцці канала пастаўкі наркатых сродкаў з Пскова (Расійская Федэрацыя) затрымалі ў Віцебску грамадзяніна 1978 г.н. Пры асабістым вобыску ў яго выявілі 0,43 г амфетаміну. Яшчэ 800 г псіхаактыўных рэчываў мужчына захоўваў у сябе дома.

Усё часцей нараджаюцца спробы арганізаваць нелегальны вытворчасць наркотыкаў і псіхатропаў непасрэдна ў Беларусі. Сёлета супрацоўнікамі органаў унутраных спраў спынена дзейнасць 11 падпольных наркалабараторыяў, выяўлена 7 памашканяў, спецыяльна прыстасаваных для вырошчвання наркатых раслін. У пачатку сакавіка 2014 года за незаконнае абарачэнне наркотыкаў было заведзена адразу некалькі крымінальных спраў у дачыненні да жыхара Мінска. Супрацоўнікі наркакантролю Ленінскага РУУС сталіцы ва ўзаамадзейні з калегамі з ГАУС і СПБТ «Алмаз» у арандаванні м.100 г парашку, які змяшчае асабліва небяспечныя псіхатропы «Альфа-РВР», 6500 так званых «марак». Літаральна на наступны дзень у гаражы, які арандаваў наркадзельца, ахоўнікі прапараву дзень выявілі яшчэ 3 кг курільнай сумесі, 100 г парашку з «Альфу-РВР», 60 кг расліннага рэчыва, якое выкарыстоўваецца ў якасці асновы для вырабы «спайсу», а таксама лабараторнае абсталяванне.

З мэтай недопушчэння распаўсюджвання наркатых сродкаў па-ранейшым у складзе спецыяльнай праграмы «Мак», падчас якой вядзецца праца па выяўленні і знішчэнні пасеваў раслін маку і канопляў.

У чэрвені гэтага года ў рамках рэалізацыі спецапраграмы «Мак» знішчана больш за 66 тон раслін, у састаў які ўваходзяць наркотыкі, на плошчы каля 36 га.

За парушэнне патрабаванняў Дэкрэта «Аб некаторых пытаннях дзяржаўнага рэгулявання абарачэння насення маку» сёлета складзена 98 адміністрацыйных працэдураў у дачыненні да 83 асоб. З незаконнага абарачэння канфіскавана звыш 39 тон гэтага прадукту, накладзена штрафаў на суму 745 мільёнаў беларускіх рублёў, канфіскавана 6 аўтамабіляў, на 12 аўта накладзены арышт.

У Міністэрстве ўнутраных спраў занепакоены рост колькасці нарказлачынстваў, якія здзяйснююцца з удзелам непяўналетніх. За 6 месяцаў гэтага года выяўлена 210 такіх злачынстваў, што ў пяць разоў больш за аналагічны перыяд мінулага года.

Цяпер каля 70 працэнтаў канфіскаваных рэчываў складаюць курільныя сумесі. Амаль усе яны маюць у саставе псіхатропныя рэчывы, пераважна большасць з якіх забаронена да свабоднага абарачэння на тэрыторыі Беларусі.

У 2014 годзе пералік наркатых сродкаў, псіхатропных рэчываў і іх прэкурсораў, якія падлягаюць дзяржаўнаму кантролю ў Беларусі, дапоўнены 68 новымі псіхатропнымі рэчывамі. Акрамя таго, у чэрвені гэтага года ў Міністэрства аховы здароўя накіравана прапанова аб уключэнні ў названы пералік яшчэ 8 новых псіхатропных рэчываў.

У МУС упэўнены, што такія захады дадуць магчымасць у перспектыве істотна здараць наркатуіцы ў Беларусі.

Вольга ЧАМКО

18 жніўня сталічная міліцыя адзначыць сваё 70-годдзе. Напярэдадні святкавання сваімі ўспамінамі аб працы ў сталічных праваахоўных органах са «Звяздой» шчыра падзяліўся Віктар ПІСКАРОУ, былы міністр унутраных спраў БССР, які да гэтага ж на працягу 12 гадоў узначальваў Упраўленне ўнутраных спраў Мінскага гарвыканкама.

— Віктар Аляксеевіч, ці добра памятаеце тыя часы, калі ўпершыню трапілі ў Мінск?

— Гэта адбылося ў сярэдзіне 50-х, а пачалася мая кар'ера ў міліцыі яшчэ на Палесці. У 1951 годзе мяне, камсамольца, накіравалі на службу ў прызначылі памочнікам начальніка палітчасці ўпраўлення міліцыі Палескай вобласці. У той час праваахоўныя органы былі ўкамплектаваны былымі франтавікамі, партызанамі. Зразумела, без вопыту і адукацыі, — але мелі яны вялікую волю. Напрыклад, 50-х большасць супрацоўнікаў міліцыі ўсё ж такі атрымала сярэдняю адукацыю. Аддзяленні сталічнай міліцыі сплэчату пераважна месціліся ў драўляных бараках, а ўжо пасля былі пераведзены ў больш камфортныя памяшканні.

Калі да нас прывязджалі журналісты з ШША, я ім прыводзіў статыстыку: з 1962 па 1982 год насельніцтва сталіцы Беларусі павялічылася ў два разы, а зла-

чыннасць зменшылася ў тры разы! Хаця, як усе добра ведаюць, рост злачыннасці абумоўлены ростам насельніцтва. У той час, дзякуючы намаганням Кірыла Мазурава, Пятра Машэрава атрымалася ператварыць Беларусь у адну з самых развітых савецкіх рэспублік і ў прамысловасці, і ў сельскай гаспадарцы.

— Цікава, а як у той час жылі міліцыянеры?

— Зарабак у міліцыі ніколі не быў высокім. Аднак былі пэўныя люты. Напрыклад, міліцыянеры атрымлівалі толькі 50 працэнтаў ад усіх камунальных плацэжаў. Таксама нашы супрацоўнікі мелі права на бясплатныя пуццікі на адпачынак, бясплатны праезд у грамадскім транспарце. Дарога да санаторыя, як і іншыя, таксама атрымлівалася. З часам люты ў міліцыянераў зніклі, а заробак так і застаўся ранейшым.

— Вы, напэўна, добра памятаеце, што было бічом мінскай злачыннасці?

— Злачыннасць у Мінску характарызавалася крадзежамі. Яны складалі 70-75 працэнтаў ад агульнай колькасці злачынстваў. На ўсё жыццё ў памяці засталася адна гісторыя. Аднойчы ў горадзе пайшла серыя крадзежоў матэрыяльных каштоўнасцяў. Кожную пятніцу мы атрымлівалі па два-тры рабаванні! Мы паразважалі, прыкінулі, што дзейнічаць можа шайка, якая ў выхадныя з'яўдае і збівае нарабаванае. Мы нават пераказалі паста-віць пост каля вялікага дома на

вуліцы Прытычкага, але нават з ім мы ўсё роўна былі вымушаны зафіксаваць яшчэ адзін крадзеж. Урэшце іх затрымалі — у рэстаране «Патодам». Злачынцамі аказаліся хлопцы з даволі гаваркімі прозвішчамі — Чалпанаў і Варганаў.

Што тычыцца забойстваў, большасць з іх мелі бытавую глебу. Таксама быў пэўны перыяд, калі паміж людзьмі актыўна распаўсюджвалася вера ў пагалоскі. У раёне камвольнага камбіната аднойчы судзілі злачынцу за згвалтаванне дзяўчыны. А па горадзе пайшлі чуткі пра яго вышваленне. У выніку наотуп акружыў суд, крычаў, звязалася бойка, і мы ледзь паспелі вырацца адтуль і вывезці асуджанага.

— А ці былі ў сталіцы раённы, якія вызначаліся высокім узроўнем злачыннасці?

— Такіх не было. У нас наогул па ўсім горадзе быў вельмі добры ўзровень узаемадзеяння жыхароў з міліцыяй.

А вось чым далей мы адыходзілі ад вайны, тым больш яскрава мяняўся тып злачынстваў. У сталіцы ў савецкія часы былі і крадзежы, і забойствы, і хуліганствы. Не было толькі нарказлачынстваў. Невяж з прапановай наведзі парадка з пешаходамі на дарогах сталіцы да мяне звярнуўся Мікалай Спюнькоў, тагачасны першы сакратар Мінскага гаркома партыі. У асабліва «баявых» пераходах мы выстаўлялі да 10 інспектараў! Штрафавалі за год па тамуліяна чалавек. Памятаю, як тэлефануе мне адзін

Пасля службы

РЭДКАЕ ХОБІ ТАЛСТОГА

ЯК ЗРАБІЦЬ СА ЗЛОЎЛЕНАЙ РЫБЫ СУВЕНІР?

Валеры Талстой, старшы операўнаважаны аддзялення крымінальнага вышуку Шумілінскага раённага аддзела ўнутраных спраў, у вольны час захапляецца рыбалькай і таксідэрыяй рыб. Апошняя — даволі рэдкае хобі.

Безумоўна, пры знаёмстве я не мог не запытаць: мо маёр міліцыі — нашчадак славутага пісьменніка? Ён сціпла прызнаўся, што дакладна ведае сваё продкаў да трэцяга калена, а глыбей... Хутчэй за ўсё, са знакамітым графам яны цэзікі, і не болей.

Дарэчы, сярод цытатак вядомых людзей пра рыбальку аўтар гэтых радкоў знайшоў трохі ад Талстога: «Пасля ад'езду доктара Сяргей Іванавіч пажадаў ехаць з вувай на раку. Ён любіў вудзіць рыбу і як быццам ганарыўся тым, што можа любіць такі дурны занятка». Для Валерыя Талстога, які на працы, можна лічыць, таксама «рыбак»: ловіць усялякую «крмінальную рыбу», рыбалка — добры спосаб адпачыць, а таксідэрыя — вельмі захапляльны занятка. Было б з чаго рабыць чучылі! Калі ёсць магчымасць, Валерыі адрозне едзе на рыбныя месцы, якіх ведае нямаля.

Расказваючы пра сваю самую вялікую па памерах і вазе рыбу, мой суразмоўца хваляваўся, што не паверу. Летась у кастрычніку ён злавіў шчупака вагой 8,4 кілаграма.

— Родам я з Бешанковіч. Там і сёння мае бацька жывуць. Бацька, Леанід Рыгоравіч, дзякуй Богу, поўны сіл, працуе будаўніком. Свята-лана Іванавіча, мама, хоць і на пенсіі, але па-ранейшаму працуе швачкай. У гарадскім пасёлку Бешанковічы я скончыў школу, адтуль пайшоў у армію. Потым вучыўся ў Магілёўскай сярэдняй школе міліцыі. Па размеркаванні трапіў у Шуміліна. У нас з жонкай Аканскай (яна да дзяткоўнага водтупку працавала ў раённым аддзеле адукацыі начальнікам метадычнага кабінета). — Аўт., два хлопчыкі. Уладу — 9 гадоў, Дзіму — 2 гады і 7 месяцаў. Вядома, старэйшага сына, калі вельмі прасіцца, бяру на рыбалку, ды пакуль, відаць, зарана. Хлопчык хутка стамляецца, ды ж яшчэ і камары кусаюць (смяецца). Я сябе добра памятаю ў такім узросце: бацька гадзінамі лавіў, а я ж аб на берэзе ганяў, — расказвае Валерыі Леанідавіч.

Наогул, мой герой — чалавек з пачуццём гумару. Мо таму чамусьці раптам падчас нашай гутаркі ўспомнілася савецкая камедыя «Трое ў лодцы, не лічачы сабакі!». Памятаеце эпізод, калі ў кавярні ўсе расказвалі па чарзе пра гіганцкую па памерах рыбу, якая вісела на сцяне? Кожны — што ён злавіў. А калі рыба ўпала, аказалася, што яна з гіпусу. Разам з Валерыем Леанідавічам пасмяяліся, калі ўспомнілі гэта.

Расказваючы пра сваю самую вялікую па памерах і вазе рыбу, мой суразмоўца хваляваўся, што не паверу. Летась у кастрычніку ён злавіў шчупака вагой 8,4 кілаграма.

Вопытны рыбак шчыра падзяліўся скарэтамі, чым і на што ловіць. Часцей за ўсё рыбачыць на матарцы. Таксідэрыяй зацікавіўся нечакана.

— Ніхто мяне не вучыў. Нешта прачытаў, сюжэты з тэлебачання глядаў і вырашыў

Фота Валерыя ТАЛСТОГА

паспрабаваць. З некалькіх шчупакоў ужо зрабіў чучылі, ды дома толькі адзін застаўся. Цесцю аднаго падарыў, сёлерам — яшчэ паручку...

Зрабіць чучылі рыбы не так ужо і складана, сцвярджае Талстой і з хваляй раскрывае скарэты таксідэрыста.

Рыбе адразаюць галаву, выразаюць з яе мяса, жабыры. Потым галаву трэба пакласці ў соль або ў салыны раствор. У апошнім соли павінна быць дастаткова, каб яна ўжо больш не растваралася. Некаторыя таксідэрысты, каб правесці, ці хапае соли, кідаюць у ваду яйка. І калі яно не тоне, соли больш не трэба. Каб добра «засалілася» тая галава, трэба пачакаць 1,5-2 тыдні. Потым «нарытоўку» трэба добра прамыць у халоднай вадзе і пакласці прыкладна на суткі ў каструлю з вадой. Перыядычна неабходна мяняць ваду і абмываць галаву. Гаюльнае, каб лішняя соль усе выйшла, інакш, калі потым будзеце пакрываць лакам, соль будзе прапуста на паверхні галавы, што сапсуе ўвесь выгляд.

— Пасля апрацоўкі соллю бяром рыбную галаву, расцягваем жабыры і прыкладаем да кавалка драўняна-стружковай пліткі або дошкі, у якой загодзі зроблены дзірачкі. Ніткамі галаву прышываем. Пашчу рыбы фіксуем з дапамогай палачкаў ці алоўкаў. З вачыма я нічога не раблю. Ведаю, што можна вочы ад лямкі устаўляць, але ў мяне і так атрымліваецца добра. У чучал маіх рыб вочы натуральна зьявіліся. Звычайна лапу шчупака для таксідэрыі ў перыяд жору: у кастрычніку, лістападазе, калі часцей за ўсё ўжо ёсць ацяпленне ў кватэры. Дошку з галавой рыбы прывязваю да батарэй або кладу наверх. Калі яна поўнасо жо высухае, становіцца як камень. Значыць, гатовая да афарбоўкі лакам... Лак бяром бясколерны.

Валерыі запрасіў яшчэ раз у годзе. Трэба будзе выбрацца... Мо і на рыбалку выйдзе, а потым пакажа ў дэталі, як рабіць прыгожы сувенір?

Жонка Валерыя Аканса дадала, што ён яшчэ і добры кухар: калі рыбу зловіць — смачная страва гарантавана. Да захапленню мую ставіцца... Ну, перыядычна, як многія жанчыны трохі незадаволены быць: «Зноў на рыбу ідзе, каб дома нічога не рабіць?!» Але, безумоўна, яна ганарыцца такім мужам. Вальеры чалавек, якога павяжаюць калегі, але баюцца злачынцы — такі ён, Талстой з Шуміліна.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.
Шуміліна — Віцебск

НЕ «КАТАЦА»...

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Па віне веласіпедыстаў сёлета, за першае паўгоддзе, здзейснены 72 дарожна-транспартныя здарэнні. А гэта на 12,5 працэнта больш за леташнія паказчыкі. Падобная праблема найбольш актуальная для Мінскай, Гродзенскай і Гомельскай абласцей. Ва ўсіх ДТЗ загінулі 7 веласіпедыстаў і паранены 66. Рэзкі ўсплеск дарожна-транспартных здарэнняў летась зафіксаваны з чэрвеня да канца жніўня. Самым аварыйным месцам летась і пазалетась быў ліпень. За гэты месяц у 2012 годзе атрымалі 12 веласіпедыстаў, праз год — 11. Па статыстыцы найбольш небяспечным днём па колькасці ДТЗ для веласіпедыстаў з'яўляецца пятніца, а па якасці наступстваў — субота. Найбольш колькасць дарожна-транспартных здарэнняў з веласіпедыстамі здзяйсняецца ў светлы час сутак. За мінулы год такіх было 244.

— Напэўна, асобна стаіць праблема п'яных веласіпедыстаў... Але сёлета іх не так шмат. Калі раней п'яным быў ледзь не кожны другі «аварыйны» веласіпедыст, цяпер з 72 здарэнняў толькі 9 адбыліся з удзелам нецвярзых людзей.

— Гэта, безумоўна, радуе. Аднак аматары велашпацыраў часам таксама скардзяцца: напрыклад на недахоп адмысловых дарожак. — Падобныя рэчы наўрад ці называюць новаўвядзеннем. Веладарожкі навяны часам, неабходна. У гэтым пытанні мы пастаянна кантактуем з мясцовымі ўладамі. Літаральна ўвесь Мінск пакрыты веладарожкамі. Уздоўж дарог у іншых населеных пунктах таксама праходзяць велашляхі. Гаюльнае — правільна развесці палаткі веласіпедыстаў і вадзіцеляў, каб яны не пераскакалі на праезнай частцы. У такім разе веласіпедыст не будзе перашкаджаць кіруючам аўтамабілю і ствараць пагрозу для ўсіх удзельнікаў дарожнага руху.

— Вы неяк падкрэслілі, што людзі не ездзяць на веласіпэдах, а менавіта «катаюцца». — Так, бо робяць гэта вымушана ці дзеля ўласнага задавальнення. Пры гэтым адзікі знаходзяць час на тое, каб прачытаць правілы. Між іншым, згодна з нашымі заканадаўцамі, дзеці да 14 гадоў без суправаджэння дарослага наогул не маюць права выязджаць на дарогу. Аднак дзеля таго, каб самастойна выехаць на праезную частку, неабходна ведаць элементарныя правілы дарожнага руху. То бок ты, якімі кіруюцца вадзіцелі. Дарослым веламатару не перашкоджаць па тэрыторыі дарожнага руху, а павінен ведаць кожны веласіпедыст. Правілы дарожнага руху загадваюць рухацца менавіта па веладарожцы. А калі яе няма, ехаць трэба па абочыне, тратуары ці па пешаходнай дарожцы і не ствараць пры гэтым праблем для руху пешаходаў. Калі прыходзіцца ехаць непасрэдна па дарозе, нельга ад'язджаць далей за метр ад правага краю. Гэта павінна стаць аксіёмам.

У сваю чаргу мы ўсімі даступнымі спосабамі імкнемся праць друк, інтэрнэт расказваць пра гэтыя правілы. Што тычыцца валацкіў, у Мінску, напрыклад, пры непасрэднай падтрымцы кампаніі Velcom унік праект velocity, пад згайд якая адбываецца таксама навучанне веласіпедыстаў. Яны здаюць зідкі па тэорыі і па практыцы, а пасля атрымліваюць спецыяльныя пасведчаны. Гэта добрая магчымасць разбудзіць у людзей прававу свядомасць, нагадаць пра адказнасць, дарожныя пасткі, якія чакаюць веласіпедыстаў. Такія мерапрыемствы насамрэч дапамагаюць.

Фота Алена КІСЕЛІЧКА

ТРЭБА ВЕДАЦЬ

— У веласіпэда павінна быць спраўная тармазная сістэма, рулявое кіраванне і гукавы сігнал. Яго неабходна абсталяваць люстэркам задняга бачання, прымацаваць спераду белы святлоадбівальнік, а ззаду — чырвоны, з кожнага боку — аранжавы.

— Усім веласіпедыстам у мэтах асабістай бяспекі нават пры дзённым свеце рэкамендавана выкарыстоўваць камізэлькі павышанай бачнасці.

— Нельга ездзіць, не трымаючыся за руль.

— На веласіпэдзе дазволена перавозіць толькі тры дзедцы ва ўзросце да 7 гадоў у дадатковым крэсле, абсталяваным паджоўкамі.

— Забараняецца катацца на раме і багажніку, прывязваюць да веласіпэда староннія прадметы.

— Веласіпедысту нельга рухацца па дарозе ва ўмовах снегападаў, завей і галалёдзіцы.

— Веласіпедыстам дазволена перавозіць груз, але ён не павінен перашкаджаць кіраванню транспартным сродкам і выступаць больш чым на паўметра па даўжыні і шырыні за габарыты веласіпэда.

— Калі трэба пераехаць дарогу на пешаходным пераходзе, трэба пераходзіць яе, як звычайны пешаход, з выключэннем калі сябе.

Тарас ШЧЫРЫ

Тарас ШЧЫРЫ